

liggjorde rapporten i den forgangne uge, hvorfor vi fandt anledning til at foreholde ministeren et af de helt konkrete resultater af evalueringen. Vi har for nylig i Folketinget førstebehandlet et af regeringens initiativer til at modgå den såkaldte ghettodannelse. Man forstår altså, at spredning af flygtninge er en af regeringens ambitioner om at fremme integrationen. Det er en ambition, vi deler, og som også deles af landets integrationschefer, der ifølge Rambøllrapporten i afsnit 4.1 for 70 pct.s vedkommende prioriterer spredning af flygtninge i kommunernes boligmasse højest, når der boligplaceres ved ankomsten.

Derfor er det jo også påfaldende, at den største barriere for en hensigtsmæssig boligplacering ifølge integrationscheferne er, at huslejen for boligerne er for høj. Rapporten konkluderer på side 57, at det lave niveau for introduktionsydelsen, starthjælpen, til nyankomne flygtninge betyder, at det er vanskeligt at finde en bolig, som familien kan betale.

Det er på den baggrund, at vi stiller spørgsmålet.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

For at sætte tingene lidt i perspektiv kan jeg oplyse, at der i 2005 skal boligplaceres omkring 1.000 flygtninge i kommunerne. De kommuner, som skal modtage flygtninge, skal typisk modtage ca. fem flygtninge. Der er således tale om, vil jeg i hvert fald mene, en nogenlunde overkommelig opgave for kommunerne.

Om boligplaceringen af flygtninge viser evalueringen, at for en tredjedel af kommunerne tager det op til 1 måned at boligplacere en flygtning, og for en tredjedel tager det fra 2 til 4 måneder. Kun i 23 kommuner tager det mere end 4 måneder at finde en permanent bolig.

Undersøgelsen viser således, at det for nogle kommuner tager mere end 4 måneder at finde en permanent bolig til flygtninge, hvilket ikke kan siges at være uforholdsmæssig lang tid.

Som en af de faktorer, der sammen med andre faktorer vanskeliggør boligplaceringen, har 60 pct. af de kommunale integrationschefer peget på, at huslejen i boligerne er for høj. I den forbindelse har nogle integrationschefer fremført, at integrationsydelsens niveau til nyankomne flygtninge kan betyde, at det er vanskeligt at finde en bolig, som familien kan betale.

Boligplaceringen skal imidlertid også ses i sammenhæng med de øvrige hensyn, som kom-

munerne tager ved boligplacering af flygtninge. Her svarer 70 pct. af integrationscheferne, at man i høj grad søger at fordele de nyankomne flygtninge over hele kommunens boligmasse for at undgå ghettodannelser, hvilket jeg finder meget positivt.

At 70 pct. af kommunerne lægger vægt på at fordele flygtningene i kommunen kan naturligvis påvirke ventetiden for en boligplacering. Men undersøgelsen siger ikke noget om, at starthjælpen i sig selv hæmmer kommunernes mulighed for at bruge boligplacering til at fordele udlændingene geografisk ud fra hensynet til bedre integration.

Man skal desuden holde sig for øje, at kommunernes muligheder for at fordele flygtningene hænger nøje sammen med kommunernes boligpolitik i øvrigt. Det betyder naturligvis meget, om man i kommunen alene har satset på enkelte almennyttige boligbyggerier inden for et afgrænset geografisk område, eller om man har valgt at sprede denne boligtype til forskellige dele af kommunen, herunder også anvendt andre boligtyper til udlejning.

Morten Østergaard (RV):

Jeg bliver lidt forvirret over ministerens svar, idet jeg jo synes, at det fremgår ret tydeligt allerede omme i konklusionen som første sætning under boligplacering: »... at boligplacering er stadig væk en udfordring for kommunerne ...« og »... at en del af årsagen til, at der er boligplaceret væsentlig færre flygtninge, skal ifølge kommunerne findes i den nedsatte introduktionsydelse, som også blev indført i 2002. Den lave ydelse gør, at kommunerne har vanskeligt ved at finde boliger, som flygtninge og eventuelt deres familier kan betale.«

Vil ministeren bestride, at det er konklusionen bl.a. at læse i resumeet?

Kl. 15.10

Så må jeg også bede ministeren om at bekræfte, at det stadig væk er regeringens ambition at bruge boligplacering og spredning som et led i integrationsindsatsen, for ellers fraviger man jo den linje, som man bl.a. har forsøgt med sin ghettohandlingsplan osv.

Så kan vi ikke få bekræftet, at rapporten rent faktisk siger, at det er et problem med introduktionsydelsen, og at det stadig væk er regeringens politik, at boligspredning er en væsentlig del af den her indsats?